

„Ik heb uwe verzen aan den koning en de koningin overhandigd en ik ben zeker, dat H. M. alles doen zal, wat in haar macht is, om de uitroeiing dier vogels tegen te gaan.”

H. M. zal zich dus met *dezen* moord bemoeien.

Nu 't is wel noodig. Onlangs kregen we 't bericht, dat men in Friesland in eenige dagen vele duizenden pluviëren had gevangen, alleen om het verhemelte van enkele lekkerbekken te streelen. Nu dit weer. Ja, 't zaakje gaat goed, 10.000 vleugels. Daarvoor schiet je maar 5000 vogels en je hebt ze. Klaar! Wat kan 't ze schelen. Er zijn er nog genoeg. En waarom? Om een aantal dames een keurig hoofddekkel te verschaffen. En diezelfde dames zullen misschien den volgenden zomer een badplaats bezoeken en zich verlustigen in het gezicht van die „lieve duifjes der zee.” Weg met die gruwelijke, vervloekte mode, die jaarlijks het leven van zooveel onschuldige schepsels vraagt. Wreed zijn zij, de vrouwen, die deze meedogenlooze mode volgen. Want de vraag naar vogelveren is in de laatste jaren grooter dan ooit. Alleen in Venezuela worden 2 miljoen vogels voor modedoeleinden gedood. Twee miljoen, 't is ontzettend.

In 't bericht staat nog meer:

Een Londensch koopman heeft verklaard, dat hij, reeds voor twaalf jaar, toen de mode nog niet zoo onbarmhartig was, jaarlijks twee miljoen vogeltjes verkocht. Drie zendingen naar Londen bestonden onlangs uit 10.000 paradijsvogels, benevens duizenden andere vogels. Vijftigduizend onsen witte reigerveren worden in Londen in een jaar verkocht en daar voor een ons veeren zes reigers gedood moeten worden, moet het aantal gedooide vogels 300.000 bedragen, waarin nog niet begrepen zijn de duizenden jonge vogels, die door honger of verwaarloozing omkomen. De jager ligt op den loer aan den voet van den boom, waarin het nest is. Daar nadert de moeder. Een schot kraakt, een wit donzig wolkje daalt naar beneden en... de hongerige jongen wachten tevergeefs op hunne moeder. Nu lezer, hoe vindt ge dat nu? Aan wie de schuld. Aan die schoone vrouwen, die die veeren koopen. Aan die teedere, lichtgeroerde vrouwen, die toch bijna elken vogel, zoo'n „ontzettend lief schepseltje” vinden.

Ja vrouwen, aan u de schuld. De goeden tenminste niet te na gesproken. Want ook vele vrouwen ijveren tegen die gruwelmode.

Maar toch, vroegen die vrouwen, welke nu die veeren dragen, niet daarnaar, dan bleven de meeste van die levens gespaard.

Gouda.

M. VAN SPENGEN.

De Vlaamsche gaai of meerkol.

Niettegenstaande de lenteproclamaties voor het de eerste dagen van Februari, dat de bladeren der rhododendrons het hoofd lieten hangen. Bij mij voor de serre huppelde een Vlaamsche gaai, als had hij alle schuwheid voor de wintermaanden afgelegd. Wat jammer, dacht ik, zoo'n kleurenpracht voor een boevenpakje, heveel nestjes van zangvogels hebt gij reeds van eieren en jongen beroofd? Wat nut sticht gij, schuwe schreeuwer met uw schel keelgeluid? En als had hij mijne woorden verstaan, spoedde hij zich naar de toppen der eiken aan de overzijde van den weg om ze van rupsennesten (*Porthésia chrysothoea*) te zuiveren. Wie heeft dat meer gezien?

Voorschoten.

G. J. KLOKMAN.

Vogelmoord.

Onder dezen titel komt in het nummer van 21 Dec. jl. der *Kleine Courant* van Rotterdam het volgende bericht voor:

In Friesland zijn in de laatste dagen zeer veel pluviëren (wilsters), die, vermoedelijk wegens het vriezend weder in den „trek” meerendeels met slagnetten worden gevangen. Men schat het getal dezer vogels, alleen Vrijdag en Zaterdag in de provincie gevangen, op ongeveer 32.000. De meesten worden verzonden naar Frankrijk, Engeland en België. De prijs is gemiddeld 43 ct. per stuk, zoodat de vogelvangende goede zaken maken.

Juist, goede zaken maken ze, maar... ten koste van duizenden onschuldige, nuttige vogels. Mij dunkt toch, dat, naar het voedsel, dat in wormen, insectenlarven, muggen, kevers, slakken enz. bestaat, te oordeelen, de goudpluivier (*Charadrius pluvialis*), want deze is het, gerust onder de nuttige vogels gerekend mag worden. Ja, zie dat getal maar eens goed aan, waarde lezers!

32.000, zegge twee-en-dertig duizend, levens vernietigd,

in den tijd van twee dagen. En wat kunnen wij daar nu tegen doen? Wij vinden 't afschuwelijk, naar, maar... wij staan er zoo goed als machteloos tegenover. Op pag. 158 van den 4^{en} jaargang van *De Levende Natuur* roept de heer Thijssse in een artikel „Nog eens vogelbescherming” uit: „Ik schaam me nog de oogen uit mijn hoofd, als ik er aan denk, hoe in de Tweede Kamer de zaak van het eendenkanon behandeld is.”

Welnu, ik schaam mij, als ik bedenken, hoe wij, met al onze wetten, hulpeloos zulk een moordpartij, want anders is het niet, moeten aanzien en gedoogen. En wie weet, hoeveel vogeltjes er nog gepakt zullen worden gedurende het verdere verloop van den trek, want die duurt, naar ik in „Brehms Tierleben” lees, van einde September tot Maart. Is het wonder, dat het aantal vogels afneemt, als er zulke slachtingen onder aangericht worden? En dat alleen, om het verhemelte van een aantal lekkerbekken te streelen! Mij dacht, dat evengoed als die kwestie van het eendenkanon in den tijd van dien jachtlustigen Engelschen lord, dit couranten-artikeltje waard was, eens onder de oogen der lezers van ons Tijdschrift te worden gebracht. Want waarlijk, die vijf cijfers, die het kolossale getal van 32.000 vormen, staan daar zoo overtuigend, dat zij elken vriend van de levende natuur treffen moeten. Vogelvrienden helpt allen mede, om te maken, dat dergelijke uitroeiingen zoo spoedig mogelijk tot het verleden behooren! Hebt medelijden met die ongelukkige vogels, die daar zoo nutteloos vermoord worden!

Gouda.

M. VAN SPENGEN.

Voor of Tegen.

Eerst nu las ik *D. L. N.* van September, en ook de kwestie over het houden van terrariums en aquariums. Ik weet niet, of mijn opinie reeds te laat komt, doch ik zou mij gaarne scharen bij de „voor's”. Reden waarom: ik stel het op één lijn met vivisectie.

Dit vind ik het tegen van uw heerlijk tijdschrift, dat er veel te veel menschen en kinderen gaan knoeien met beesten. Ik vind knoeien met planten zelfs al jammer, maar nog geoorloofd: met beesten vind ik het bepaald ongeoorloofd. Voor wie niet geheel in de vrije natuur plant en dier bestudeeren kan, moest zich tevreden stellen met de waarnemingen en openbaarmakingen van menschen als u en nog enkele andere uitstekenden op dat gebied.

Delft.

MEVR. ROOKER-FRAISSINET. (39 j.)

Sneeuwkllokje.

Voor een paar dagen vond ik een ongewoon gevormd Sneeuwkllokje: 't Omhulsel, waarin de bloem eerst besloten zat, is naar twee zijden opengescheurd. Vlak bij de bloem zat nogmaals zoo'n vliesje, dat ook voor beursje schijnt te hebben gediend, te oordeelen, naar de wijze, waarop 't aan 't dunne steeltje zit. Bovendien is de bloem zonderling van bouw. Van de buitenste dekblaadjes is één onvolkomen en vergroeid met een van de twee binnenste. 't Derde van deze laatsten ontbreekt.

Zwolle.

F. J. B.

Vlaamsche gaai.

In deel VI afl. XII is deze opmerking gemaakt:

„Terwijl de vlaamsche gaai er (het noorden) te zeldzaam blijkt om een volksnaam te genieten.”

Ik kan de verzekering geven, dat deze vogel in 't Oldambt, Westerwolde en de Veenkoloniën volstrekt niet zeldzaam is en er wel degelijk een volksnaam heeft, n. l. dien van schreeuwekster.

Winschoten.

W. W. SCHIPPER.

H. R. Uw vogeltje is een nonnetje.

Te koop aangeboden:

De Levende Natuur, Jaargang 1901. f 2.--.

W. L. WELTEN W.L.Z.N.

Den Haag.

Daendelsstraat 40.

Gevraagd:

Een goed onderhouden gebruikt aquarium.

Leeuwarden.

G. A. v. D. MEY.